

ELNINO76

JOLLY ROGER

LETTRES

DE MISARCHIE

(BRIEVEN VAN MISARCHIE)

CHARLEROI-CHICOUTIMI

ÉTÉ CARBONE

LA COLONIE DE VACANCES

MERCI FACTEUR !

(BEDANKT POSTBODE!)

MAIL ART #3

METALLIC AVAU & BEN TRIPE

TENTOONSTELLINGEN

19.06 > 12.09.2021

NL

BEZOEKERSGIDS

OVERZICHT

04

RONDLEIDING TENTOONSTELLINGEN

08

ELNINO76

JOLLY ROGER

14

ÉTÉ CARBONE

LA COLONIE DE VACANCES

28

LETTRES DE MISARCHIE

(BRIEVEN VAN MISARCHIE)

CHARLEROI-CHICOUTIMI

42

MERCI FACTEUR !

(BEDANKT POSTBODE!)

MAIL ART #3

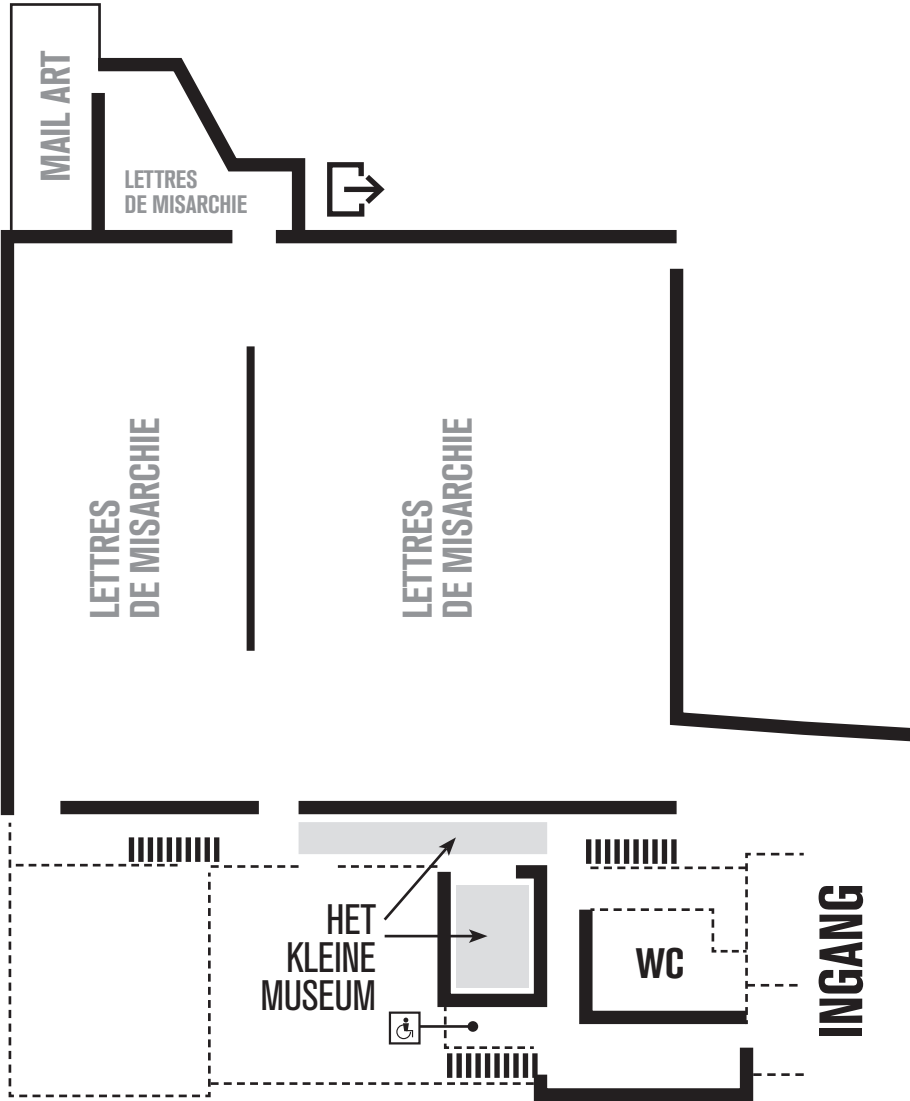
METALLIC AVAU & BEN TRIPE

45

PRAKTISCHE INFORMATIE

GRANDE HALLE

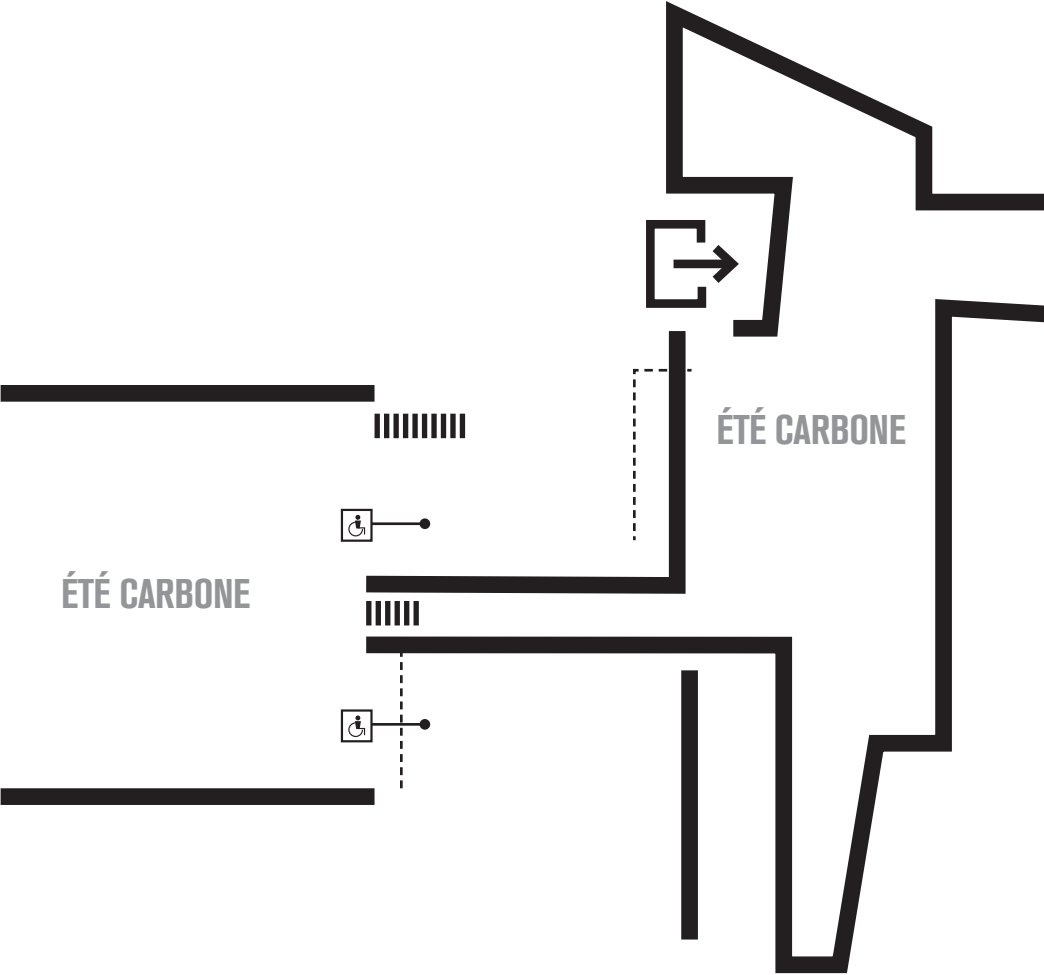
0

MEZZANINE EN PODIUM

+1

ELNINO76

JOLLY ROGER

PIERRE
DUPONT-ZAAL
GELIJKVLOERS
+1

ELNINO76

Het pseudoniem van de kunstenaar is een samenvoeging van "el niño" wat kind of jongen betekent in het Spaans en zijn geboortjaar, 1976. Voor hem betekent dit afstand nemen van de volwassen wereld. De naam roept ook het klimatologisch verschijnsel op dat wordt veroorzaakt door aanzienlijke positieve anomalieën in de oppervlaktetemperatuur van de Stille Oceaan. De kunstenaar gebruikt het om zijn aanpak te profileren als een storend element, maar ook als een metafoor voor piraterij.

ELNINO76 claimt zijn verwantschap met de piraterij en presenteert zijn nieuwe creaties onder het symbool van de Jolly Roger.

ELNINO76 tekent al van kinds af aan en ontdekt de strips van Joseph Gillain, bijgenaamd Jijé. Hij was niet geïnteresseerd in de inhoud, maar was gefascineerd door de kwaliteit van de tekenkunst van deze grondlegger van de School van Marcinelle die een hele generatie beïnvloedde.

Hij kreeg zijn eerste skateboard toen hij acht jaar oud was, een aluminium cruiser. Hij ontdekte graffiti door de skateboard-cultuur. Het is een sprong in een rijke grafische wereld, maar ook de aanleiding tot vele ontmoetingen en reizen. De kunstenaar ontwikkelde zijn techniek en zijn stijl voornamelijk in de Belgische grafitiwereld, maar altijd in een groepsdynamiek die essentieel is voor zijn werkwijze. Hij maakt ook deel uit van verschillende graffiti-gemeenschappen: KSA (Brussel), ICS (Charleroi) en OBNP in Brazilië.

ELNINO76 studeerde kunst, maar naar eigen zeggen schoolde hij zich vooral bij het Californische tijdschrift Transworld Skateboarding, de straat, de braakliggende terreinen en de praktijk.

DE TENTOONSTELLING

De tentoonstelling, die volledig uit nieuwe werken is opgebouwd, staat in het teken van de Jolly Roger, de populaire piratenvlag. De Jolly Roger bestaat uit twee gekruiste beenderen, onder een doodshoofd. Met een zwarte achtergrond. Het eerste exemplaar dateert van 1700.

De zwarte vlag waarschuwde het achtervolgde schip om zich onmiddellijk over te geven om doden en gewonden te voorkomen. Als het tot een gevecht zou komen, werd er een rode vlag gehesen met de bijnaam Joli Rouge, om aan te geven dat niemand gespaard zou worden. Er circuleren verschillende hypothesen over de oorsprong van de term Jolly Roger en de meest plausibele is dat de overgang van Joli Rouge naar de Engelse taal de naam Jolly Roger heeft opgeleverd. Sinds de 18e eeuw, en ook nu nog, spreekt men van de "Jolly Roger" als aanduiding van de piratenvlag.

Het doodshoofd en de gekruiste beenderen - meestal te vinden op deze vlag, hoewel er varianten zijn waarbij het doodshoofd vergezeld gaat van zwaarden of een telraam - zijn symbolen die in de 15e eeuw door bepaalde Europese legers werden gebruikt en zijn overgenomen door piraten. Deze elementen symboliseren de dood, maar roepen vooral de ijdelheid van de menselijke conditie en het "memento mori" op, wat in het Latijn betekent: "weet dat je zult sterven".

PIRATERIJ

Memento mori is ook het motto van ELNINO76. Hij vergelijkt zijn benadering met piraterij in een zoektocht naar vrijheid, reizen, kameraadschap maar ook door de regels en codes met betrekking tot graffiti. Deze regels leiden tot verboden praktijken, die vaak met vandalisme worden geassocieerd.

Voor deze tentoonstelling heeft ELNINO76 zijn piraterij tegen de BPS22 verveelvoudigd, met name door beslag te leggen op het communicatiemateriaal van zijn tentoonstelling. De affiche, de papieren uitnodiging en de website werden "veroverd" om zich los te maken van de museale instelling en haar gebruikelijke codes. Voor de kunstenaar gaat het er ook om aanspraak te maken op het deel dat toekomt aan de kunstenaars die vaak moeten wachten op de uitnodiging van een museum om hun creaties tentoon te stellen. In die zin hebben graffitikunstenaars zich, dankzij hun werken in de open lucht, bevrijd van de culturele instellingen (hoewel zij er nu nog wel deels van afhankelijk zijn). Zij beweren ook een democratisering van de kunst die een echo is van piraterij om een meer gelijkwaardig systeem op touw te zetten. Dit motief is volkomen te begrijpen wanneer men bedenkt dat in de gouden eeuw van de piraterij (17e en 18e eeuw) piraten werden gerekruteerd uit de armste lagen van de bevolking en dat piraterij vaak het enige alternatief was voor de hongerdood.

DE WERKEN

ELNINO76's werk is voornamelijk geïnspireerd door populaire cultuur en tegencultuur. Hij herinterpreteert, parodieert en eigent zich personages uit stripboeken of tekenfilms toe, die hij uit hun context haalt om ze in de zijne onder te dompelen. Hij leeft zich uit in een veelheid van personages die echte mascottes en kompanen worden.

De getoonde creaties getuigen van de waaier van technieken die ELNINO76 beheerst en van de kracht van zijn artistieke prestaties die, met name door hun omvang, de neiging vertonen samen te smelten met sportieve prestaties.

GELIJKVLOERS

REALM OF ETERNIA

2021

Deze installatie is een herinterpretatie van het Kasteel Grayskull van de serie *Masters of the Universe*. *Masters of the Universe* was aanvankelijk een reeks speelgoedartikelen die vanaf 1981 door het merk Mattel op de markt werden gebracht. Vervolgens kwam de tekenfilmserie in 1984 die een cultstatus kreeg, met als hoofdrolspelers de personages Musclor en Skeletor.

Als kind was de kunstenaar gefascineerd door *Masters of the Universe*. Hij reconstrueert de toegang tot dit kasteel op menselijke schaal. De toppen van de torens zijn aangepast in de vorm van spuitbussen, verwijzend naar zijn graffitikunst. Een schedel en gekruiste beenderen hangen aan de ingang. Dit is het terugkerende symbool van ELNINO76 dat hij associeert met piraterij maar ook met de giftigheid van spuitbussen. Hij gebruikt dit motief in zijn werk als een mantra om ons eraan te herinneren voluit te leven, hier en nu.

De titel *Realm of Eternia* verwijst naar de futuristische maar middeleeuwse planeet van deze heroïsche fantasieserie waar zich het door Skeletor begeerde Kasteel Grayskull bevindt. Prins Adam beschermt het kasteel en als hij met zijn zwaard zwaait zegt hij: "Door de kracht van de oude schedel, houd ik de Almachtige Kracht! "hij verandert in een krachtpatser en wordt de sterkste man in het universum om gerechtigheid te brengen.

BANANA SPLIT

2021

RATOS DE PORÃO

2021

NEIGHBORHOOD WATCH

2021

Deze drie schilderijen, gerealiseerd voor de tentoonstelling, hernemen het thema van de ijdelheden. Dit picturale genre behoort tot de stilleven en onderstreept het *Memento mori* door de voorstelling van levenloze voorwerpen met een symbolische waarde.

In zijn werk gebruikt de kunstenaar typische vanitas-voorwerpen, zoals gedeeltelijk verbrande kandelaars, een schedel of een boek, waaraan hij elementen toevoegt die verband houden met zijn artistieke werk en zijn dagelijks leven. In de drie schilderijen bespeuren we ook mutaties van voorwerpen en kwaadaardige transformaties.

De kunstenaar heeft ook verschillende materialen en technieken gecombineerd om picturale effecten te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met het glacis van een olieverfschilderij. De lijn is opzettelijk niet scherp omdat ze levendig moet zijn, vergelijkbaar met het effect van een potlood. Om dit effect te bekomen, moest ELNINO76 de druk van de spuitbus doseren. Sommige delen van de schilderijen zijn opgebouwd op de manier van de "Tattoo flash", aanvankelijk een ontwerp dat deel uitmaakt van de catalogus van de tatoeëerder, gemakkelijk te tekenen en snel te tatoeëren. De kunstenaar plaatst verschillende motieven naast elkaar en zijn schilderijen functioneren als een rebus die vrij geïnterpreteerd kan worden.

Deze werken zijn een combinatie van culturen en technieken die de kunstenaar zich opnieuw eigen maakt om zijn visie op de wereld te delen, uiteraard met de nodige humor.

VAN LINKS NAAR RECHTS :

In **Banana Split** wordt naast de menselijke schedel, een essentieel element van de ijdelheden, de buste van Michelangelo's beroemde *David* in volle transformatie getoond, evenals het kinderlijke personage met een rood hoofd dat duivels is geworden. Er is ook een waterpijp en een bananenschil, typisch voor de vallende grap. Maar de banaan is vooral een grafisch icoon van de pop art van de jaren '60 die verwijst naar onze consumptiemaatschappij. De versmelting van tijdperken, referenties en stijlen dient om de ijdelheid van het aardse leven aan de orde te stellen.

In **Ratos de Porão** bezwijkt een Mickey-piraat en verandert in een rioolrat terwijl twee geesten het tafereel aanschouwen en een smiley letterlijk smelt en muteert tot de dood. ELNINO verbeeldt ook een paardenbloem, die hij ziet wanneer hij het luik van zijn atelier opent, en die hij in zijn tag plant. De wereld van Disney's Mickey Mouse wordt duidelijk misbruikt en ingeprent in een minder gelukkige werkelijkheid die verwijst naar het punk-, trash- en hardcore-universum van de Braziliaanse groep Ratos de Porão (de ratten van de kelder), waarop de titel van het werk is geïnspireerd. Maar het verwijst ook naar de stad Charleroi in haar duistere aspecten, zoals die van de drugsverslaving en de verwaarloosde wijken. Nochtans is de kunstenaar bijzonder gehecht aan zijn stad, waarvoor hij opkomt en die hij als zeer warm ervaart.

Neighborhood watch (buurtwacht) toont een inbraakscène in een schijnvertoning. Talloze voorwerpen werden buitgemaakt, zoals de buste van *David*. Een verdwaalde sigaret wakkert brand aan en een vreemd broodje is gevuld met de afgehakte kop van een cobra. Verder is er de heksenhand en de vergiftigde appel van Sneeuwwitje, hier omgevormd tot een schedel en gekruiste beenderen die een smiley maskeren. De scène is bezaaid met psychedelische drugs waardoor de titel paradoxaal wordt, aangezien een van de kenmerken van deze stoffen is dat zij de waakzaamheid sterk verminderen.

MIKET 2

2021

ELNINO76 veroverd de hoogste ophangrail van het museum om een fresco te maken dat aan zijn werk op straat doet denken. Hij kon zich geen tentoonstelling in BPS22 voorstellen zonder een muur aan te vallen van de minimalistische witte kubus van de hedendaagse kunst. We zien hier zijn favoriete personage, Mickey Mouse, bedacht in 1928 en ambassadeur van het Disney universum. De kunstenaar neemt deze figuur over en herinterpreteert hem. Onder zijn hoede, verandert de beroemde muis in een rat. De vrolijke en grappige wereld van Mickey glijdt af naar een grimmigere en hardere leefwereld, verbonden met de omgeving van de kunstenaar, maar nog steeds doordrongen van gevoel voor humor.

Omgedoopt tot Miket, drijft de rioolrat de spot met de dood en stapt over een open schedel met als enige doel, bij wijze van existentiële kreet, onvermoeibaar de tag ELNINO erop te zetten. Dit fresco veronderstelt dat dit personage in feite een incarnatie is van de kunstenaar die hem eindeloos in staat stelt te creëren, te spelen en zich uit te drukken.

MIKET

2021

POMME

2021

Deze twee schilderijen werden gemaakt vóór de drie imposante werken die op de benedenverdieping worden gepresenteerd. Op een ervan schildert Miket als artiest (herkenbaar aan de sneakers van de graffitikunstenaar) op een muur, een sigaret in de mond. Anderzijds zijn er elementen zoals de buste van *David*, een appel in de hand van de heks uit Sneeuwwitje en het hek, die ook zijn uitgewerkt in het grote schilderij *Neighborhood watch* op de benedenverdieping.

BLACKBOOK

n.d.

Blackbook is het schetsboek waarin een graffitikunstenaar al zijn tekeningen verzamelt. De inhoud wordt in principe samengebracht in een boekje dat de stijl van een graffitikunstenaar aangeeft met als voordeel dat ze tijdens een interpellatie in een paar seconden kunnen worden achtergelaten.

Deze tekeningen en schetsen laten zien wat er gebeurt voor een graffiti aan te brengen, het onderzoek dat wordt gedaan in de tussentijd van realisaties of gewoon de constante behoefte om te tekenen. Zij onthullen het overvloedige grafische universum van de kunstenaar, maar ook de veelheid van manieren waarop zijn ELNINO-tag kan worden gebruikt in een brede waaier van grafische voorstellingen.

In de toonkast worden twee blackbooks gepresenteerd met verschillende voorwerpen die de kunstenaar dierbaar zijn en die deel uitmaken van zijn verzameling of van een gestolen schat.

ÉTÉ CARBONE

LA COLONIE DE VACANCES

PIERRE
DUPONT-ZAAL
+1

DE TENTOONSTELLING

La Colonie de vacances is een tentoonstelling gerealiseerd door het team van *Papier Carbone*, het festival van de gedrukte beelden in Charleroi. Opgericht in 2016 door Corinne Clarysse en Nicolas Belayew van het collectief *6001 is the new 1060*, in samenwerking met de BPS22 en Le Vecteur, heeft tot doel om via een beurs en verschillende evenementen kunstenaars, uitgevers en collectieven te ontdekken die werken met gedrukte beelden en micro-publishing. Voor het tweede jaar op rij wordt *Papier Carbone* in de zomerexpo *Été Carbone* gegoten.

Voor *La Colonie de vacances* heeft het festivalteam ervoor gekozen vier collectieven uit te nodigen: Le Marché Noir (Rennes, FR), Silex Éditions (Rabastens, FR), Femixion (Brussel) et Team Grafik (Brussel-Antwerpen). De uitgenodigde kunstenaars gebruiken en benaderen het gedrukte beeld met bijzondere, poëtische, politieke en/of onconventionele invalshoeken. Hun werken illustreren de rijkdom van dit veelal onbekende universum, waarin zoveel disciplines en vaardigheden samenkomen: illustratie, grafische vormgeving, drukkunst, risografie, zeefdruk, boekbinden...

Enkele van de gedrukte werken die te zien zijn op de tentoonstelling *Été Carbone*. *La Colonie de vacances* (affiches, zeefdrukken, fanzines en edities), zijn te koop aan het onthaal van het museum. De prijzen worden in deze gids vermeld.

LE WALL OF FAME VAN PAPIER CARBONE

Naast de vier collectieven heeft het festivalteam een vijftigtal kunstenaars uit zijn werkterrein uitgenodigd om een beeld te creëren dat op de een of andere manier aansluit bij de sfeer van deze bijzondere zomer; een manier om samen te komen, ook al moet de fysieke reünie nog even op zich laten wachten. De beelden werden vervolgens gedrukt in risografie, een techniek bestaande uit zeefdruk, fotokopie en offsetdruk, die ons in staat stelt met intense kleuren te werken maar ook kleine defecten en toeval in de set-up introduceert. Het resultaat is een groot patchwork van hedendaagse illustratie, de *Wall of Fame van Papier Carbone*.

Deze posters zijn te koop voor **10€** per stuk en **150€** voor de volledige reeks inclusief frame.

1. Tusseki
2. Grégory Le Lay
3. Silex Éditions
4. Paul Marique
5. Raphaël Van Lerberghe
6. ML_Skulletton
7. Ivonne Gargano
8. Golden Pussy & Silver Dick
(Alice Mathieu & bastidrk)
9. Supercoherent Printing co.
10. Catherine Patout
11. Mehdi Beneitez
12. Rébecca Moreau Zieba
13. delagerie
14. Pierre Lefebvre
15. Maud Dallemagne
16. Anthony Folliard
17. Yann Peucat
18. Charlotte Crash
19. Hélène Souillard
20. Jango Jim
21. Emeric Guémas
22. Nicolas Belayew
23. Jérôme Considérant
24. Bande De
25. Jean Guichon
26. Céleste Meylan
27. Atelier oasp
28. Maud Samaha
29. Postindustrial Animism
30. Phileas Dog
31. Filippo Fontana
32. sarah d'haeyer
33. Grégory Le Lay
34. Jean-Bon
35. Mathilde Aubier
36. Antoine Ronco
37. Le syndrome de la page colorée
(Aude Fourest & Émilien Masseau)

5	6	7
---	---	---

15	16	17
----	----	----

25	26	27
----	----	----

35	36	37
----	----	----

45	46	47
----	----	----

38. élo
39. Philipp Schultz
40. Margot Bernard
41. Macula Nigra
42. Hélène Drénou
43. Terava Jacquemier
44. Les Concasseurs

	1	2	3	4		
8	9	10	11	12	13	14
18	19	20	21	22	23	24
28	29	30	31	32	33	34
38	39	40	41	42	43	44
48	49	50	51	52	53	54

45. Zad Kokar

46. Forgeries

47. Fabrice Pellé

48. Camille Carbonaro

49. Jennifer Hugot

50. Léonie Macquet

51. Corinne Clarysse

52. Marika Giacinti

53. Fémixion

54. Éditions Aimant

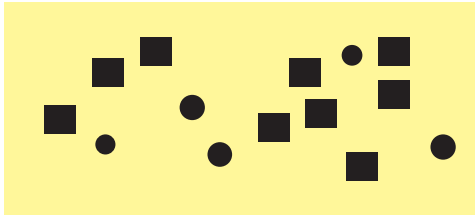
LE MARCHÉ NOIR

Rennes (FR)

Le Marché Noir is een vereniging die in 2012 in Rennes (FR) is ontstaan op initiatief van vier kunstenaarscollectieven (L'Atelier du Bourg, Atelier Barbe à Papier, Atelier L'Imprimerie en La Presse Purée) die gepassioneerd zijn door actuele vormen van experimenteren in de grafische kunst, micro-publishing en de ambachtelijke druktechnieken. Een collectief dat momenteel een vijftiental kunstenaars verenigt.

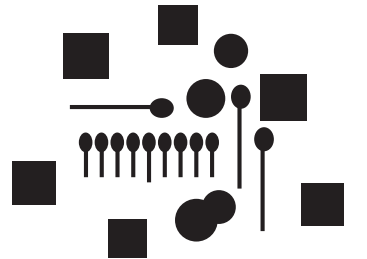
Sinds zijn oprichting organiseert Le Marché Noir elk jaar in Rennes een festival rond micro-publishing: een deelnemend evenement dat voor iedereen toegankelijk is en waar men kennis kan maken met de onafhankelijke micro-publishing, bijzondere demonstraties kan bijwonen rond de gedrukte kunsten en tentoonstellingen kan ontdekken van kunstenaars of collectieven die dagelijks experimenteren met druktechnieken. Het is in zekere zin het Bretonse neefje van Papier Carbone...

Sinds 2015 beschikt Le Marché Noir over een atelier waar de vijftien kunstenaars van het collectief hun persoonlijk onderzoek rond gedrukte kunst ontwikkelen, maar ook voor workshops en initiaties om de manuele druktechnieken onder de aandacht te brengen. Voor Été Carbone biedt Le Marché Noir een selectie werken aan die een overzicht geven van het onderzoek, de benaderingen, de opvattingen en de beeldende werelden van de verschillende kunstenaars die deel uitmaken van dit collectief.

A

A. Agathe Halais - Blocs

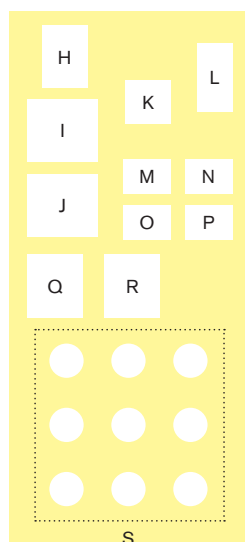
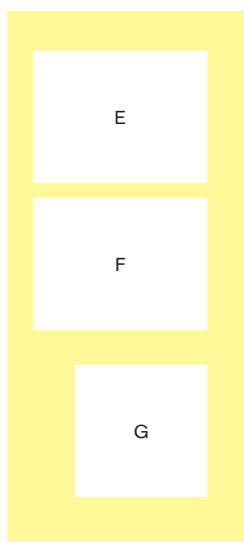
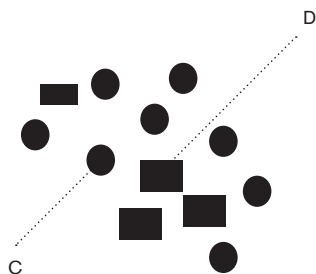
B

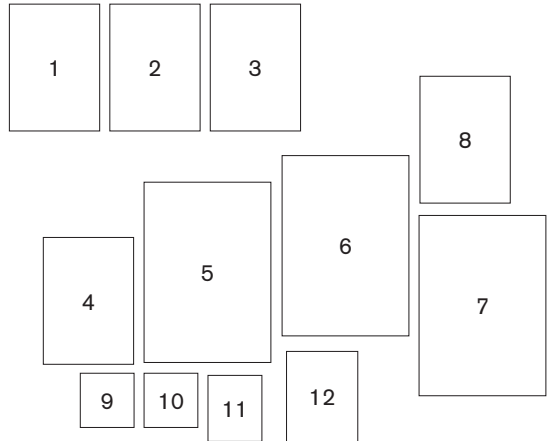
B. Julien Duporté - Vasum Duramen

AU SOL

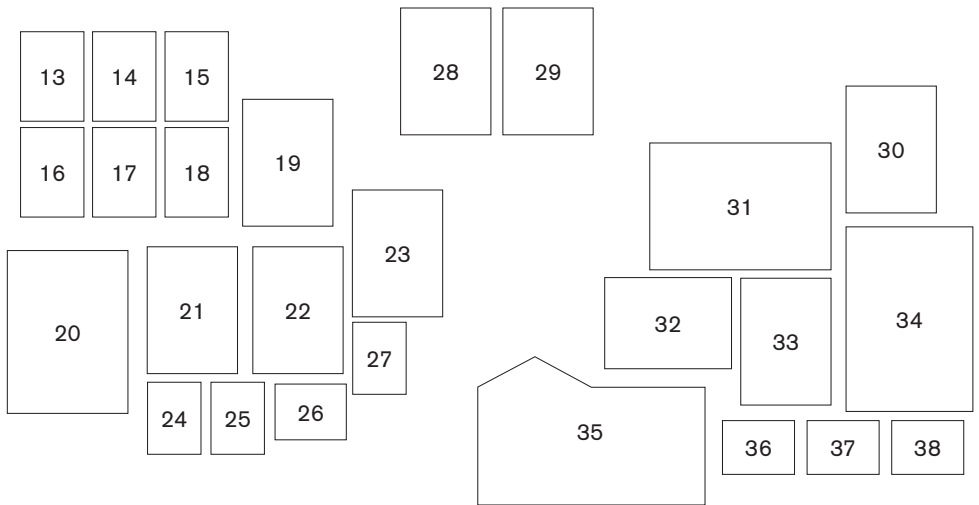
- C. Maud Chatelier - Coquelicots
- D. Maud Chatelier - Blocs-Totems
- E. Maud Chatelier - Irruptions-prisme
- F. Maud Chatelier - Irruptions-prisme
- G. Antoine Ronco - Chaos (70€)
- H - I -J- K. Anna Boulanger - Santüaries
Dundee - Lapins
- L. Anna Boulanger - Santüaries
Dundee - Prédateurs

- M. Anna Boulanger - Couleurs
- N. Anna Boulanger - Les Effacés
- O - Anna Boulanger - P. Almanach
du chasseur
- Q - R. Anna Boulanger - Les plus beaux
traversent vers 17h
- S. Anna Boulanger - Les plus beaux
traversent vers 17h - Nuages

1. Audrey Jamme - Masque 01 (40€)
2. Audrey Jamme - Masque 02 (40€)
3. Audrey Jamme - Masque 03 (40€)
4. Julien Lemièrre - On dirait le sud (40€)
5. Anthony Folliard - La grande Aventure
6. Anthony Folliard - Dans le Vent
7. Anthony Folliard - Point de chute
8. Julien Lemièrre - Système trappiste (40€)
9. Julie Giraud - Piscine Variation (40€)
10. Julie Giraud - Piscine Texas (40€)
11. Emeric Guémas - MojurZiKong
12. Yann Peucat - Batman / Grotte (25€)

- 13 -18 Agathe Halais - Les Passantes
- 19. Macula Nigra - Colorama II (60€)
- 20. Perrine Labat - Inside Bognor Regis
- 21. Antoine Ronco - Atelier (45€)
- 22. Sixtine Gervais - C'est quand la fin (50€)
- 23. Anthony Folliard - Cairn (50€)
- 24 - 25 Macula Nigra - Rémanence
- 26. Yann Peucat - Batman / Roi Gradlon (25€)
- 27. Sixtine Gervais - Pyromanie (20€)

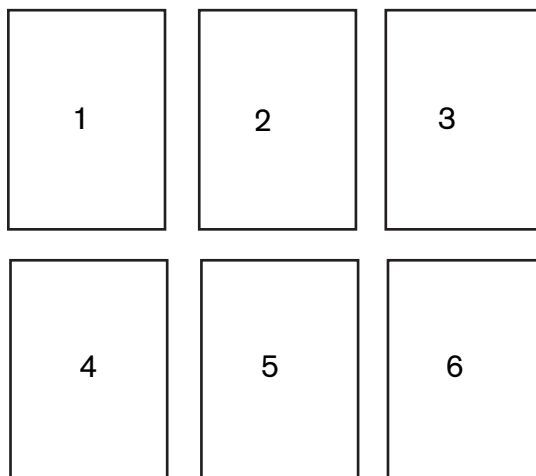
- 28. Julien Duporté - Le héros gaulois
- 29. Julien Duporté - La ligne glaire
- 30. Julien Lemièrre - Audrey 04 (40€)
- 31. Julie Giraud - Motel (200€)
- 32. Estelle Ribeyre - le Mur (40€)
- 33. Sixtine Gervais - Nèissoun (Source) (40€)
- 34. Antoine Ronco - Bureau au Yucca (90€)
- 35. Eric Mahé - Maison
- 36 - 38 Macula Nigra - Utoprint Billet

SILEX ÉDITIONS

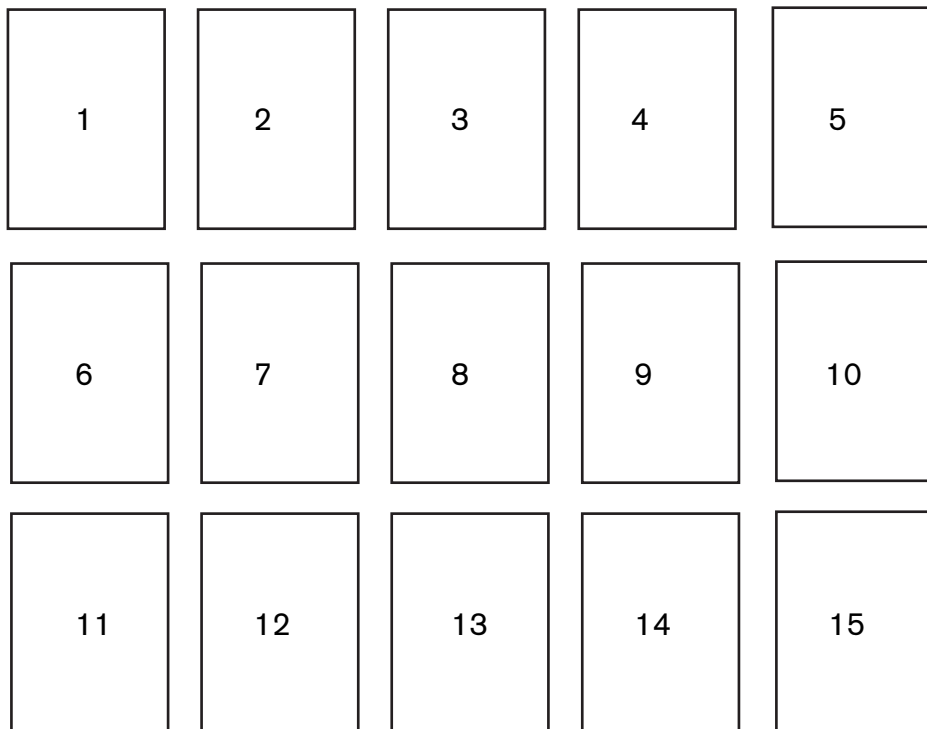
Rabastens (FR)

De organisatie Silex Éditions, opgericht door Aurélien Venchiarutti en Mayeul Irlinger, publiceert in zeefdruk het werk van opkomende kunstenaars, of het nu gaat om illustratoren, grafisch ontwerpers, autodidacten, ambachtslieden of uit de beeldende kunst zoals Oriol Vilanova. Deze specifieke collectie behandelt thema's die de twee stichters dierbaar zijn, zoals verhalen en legenden, mythologie, spiritualiteit of het onbewuste; wat zij "de onzichtbare werelden" noemen. Elk werk wordt altijd afgedrukt op het formaat 50 x 70 cm, gesigneerd, genummerd en verkocht tegen betaalbare prijzen.

Aurélien Venchiarutti en Mayeul Irlinger ontwikkelen ook een duo-werk, dat in de tentoonstelling wordt voorgesteld. In steeds hetzelfde formaat maken zij zeefdrukken met vier handen, bestaande uit grote platte vlakken die worden verkregen door collage van papier dat instinctief op sjablonen is geplaatst, met gebruikmaking van een minimum aan gereedschappen en technologie. Kleur is vaak het uitgangspunt van hun werken, die een naïeve pop-art stijl oproepen.

1. Silex - 00 (45€)
2. Silex - 05 (50€)
3. Silex - 01 (40€)
4. Silex - 06 (50€)
5. Silex - 04 (50€)
6. Silex - 07 (50€)

1. Sophie Lecuyer - Flore (40€)
2. Marie Pierre Brunel - lensa (50€)
3. Marion Jdanoff - Transcommunication :
Le cerf blessé (45€)
4. Silex - 02 (35€)
5. Katajastroph - Stirpse Sruetabru
6. Miroslaw Weissmuller - La quête
(35€)
7. Lilas - Le miroir
8. Thibaud Gervaise - C'est la nuit, plus
loin (30€)
9. Nabarus - L'ange garde rien (50€)
10. Julie Jardel - Tlazolteotl
11. Boris Jakobek - Il avait besoin d'une
boussole
12. Marion Jdanoff - Convocation des
affligées (45€)
13. Quentin Duckit - Le dernier bain
14. Katastroph - Eviv El Elbaid
15. Julie Jardel - No estamos todas (50€)

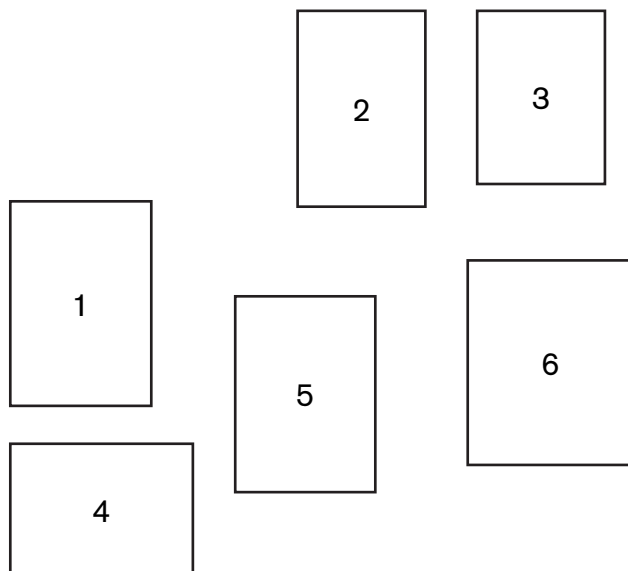
TEAM GRAFIK

Brussel-Antwerpen (BE)

Grafik is een ruimte in Schaarbeek bestemd voor ontdekkingen en ontmoetingen op het gebied van illustratie en grafische kunsten. Het presenteert het werk van Belgische en internationale illustratoren in verschillende formaten en druktechnieken, alsook originele werken en beperkte edities. Grafik organiseert regelmatig tentoonstellingen, workshops om te experimenteren met verschillende grafische technieken en stelt zeldzame en prachtige edities tentoon voor jong en oud.

Ter gelegenheid van *Été Carbone* presenteert Team Grafik, op ludieke wijze, *La Grande Bouffe*. Vrij geïnspireerd op het thema van de film van Marco Ferreri (1973), is deze installatie een hommage aan het hedonistisch genot en onze verhouding tot voedsel tijdens de pandemie. Tijdens de quarantaine gingen sommigen van ons op hun gewicht letten en begonnen meer salades te maken, anderen vonden troost in de keuken en kweekten corona kilo's door als bon vivant te leven of afhaalmaaltijden te bestellen. *La Grande Bouffe* is een kleurrijke en absurde installatie bestaande uit een houten reliëf en reusachtige sculpturen met eetwaren. Een animatiefilm begeleidt de installatie en brengt het voedsel tot leven.

Team Grafik is Charlotte Dumortier, Jango Jim, Leticia Sere, Wide Vercnocke & Lukas Verstraete.

1. Robin Renard (20€)
2. Charlotte Dumortier (20€)
3. Jasper Van Gestel (20€)
4. Lukas Verstraete (25€)
5. Dieter VDO (20€)
6. Wide Vercnocke

+ de installatie *La Grande Bouffe*,
Team Grafik : Jango Jim & Leti.
Verkrijgbaar als poster,
voor verkoop (20€)

Brussel (BE)

Fémixion, opgericht in 2019 door Laureline Mahéo, Loriane Panel, Morgane Somville en Marie Baurins, is een feministisch sciencefiction fanzine. Elk nummer bevat strips, verhalen en illustraties en is bedoeld als een experimentele ruimte voor makers die voorstellingen willen maken die buiten de grenzen van gender, heterocentrisme en het patriarchale systeem treden. De schrijfters die worden uitgenodigd om mee te werken aan het Femixion fanzine worden geselecteerd via een oproep die alleen openstaat voor vrouwen (iedereen die een vrouwelijke genderidentiteit heeft, zonder dat deze identiteit noodzakelijkerwijs overeenkomt met het geslacht dat hen bij de geboorte is toegewezen) en niet-binaire personen (personen wier genderidentiteit niet past in de binaire norm van mannelijk of vrouwelijk). Science fiction, met zijn emancipatoire kracht, stelt deze schrijfsters in staat alternatieve dystopische, parodische, parallelle, vergane of toekomstige universa uit te vinden. Universa waarin alles mogelijk is!

La gare des étoiles, dat zich op de tussenverdieping van BPS22 bevindt, is een in-situ installatie die speciaal voor de tentoonstelling werd ontworpen. Deze zaal is een wachtruimte voor reizigers die geïnteresseerd zijn in interplanetair toerisme. Hier kunnen ze wachten tot ze aan boord kunnen gaan van de shuttle die hen naar de planeet van hun keuze zal brengen. Een tijdschrift doorbladeren, toeristische aanbiedingen ontdekken of gewoon het unieke landschap van de planeet GXB27D bewonderen, hier zijn alvast enkele tips om de wachttijd te overbruggen... *Fémixion* is te koop voor € per nummer.

OPMERKING: De keuze van de termen "schrijfster", "ontwerpster" of "reizigster" is een inclusieve formulering die het onzijdige vrouwelijke benadrukt. Door middel van taal wordt getracht seksisme te voorkomen. Er bestaan verschillende manieren om "inclusief" te schrijven, van het vervrouwelijken van functies, titels en functienamen tot "queer" grammatica en het gebruik van het middelpunt. Het door Femixion gekozen taalgebruik kan verrassend zijn en is vrij uitzonderlijk omdat het voorbehouden is aan militante kringen en gespecialiseerde werken. Wij hebben ervoor gekozen om de conventies van Femixion te respecteren.

La Carolopostale, ontstaan uit de activiteiten van het collectief *6001 is the new 1060*, brengt beeldende kunstenaars samen voor een eigenzinnig postaal kunstproject. Aangezien het aanbod van postkaarten in Charleroi nagenoeg onbestaande was, besloot La Carolopostale ze aan te bieden aan toeristen en bezoekers van de postindustriële metropool.

Het collectief creëert ook regelmatig installaties en interventies die inspelen op het terrein en de uitdaging van het toerisme in Charleroi. Op uitnodiging van het cultureel centrum Eden hebben zij voor de Boucle Noire (een GR412 bewegwijzerde wandeling door de industriële landschappen van Charleroi) bijvoorbeeld een afgestemde brievenbus geïnstalleerd bovenop een terril of deze met behulp van reusachtige "CAROLLYWOOD"-letters omgetoverd tot een Hollywood-heuvel.

Deze zomer heeft het postkantoor van Carolopostale halt gehouden op BPS22. Stuur gerust een souvenir van je bezoek aan Charleroi, de bus zal aan het einde van de tentoonstelling worden opgehaald!

LE FANZINOTRON

De *fanzinotron* is een generatief uitgeefproject van Paul Marique en Emmanuel Pire. Op basis van een slimme vragenlijst en zeer goed getrainde maar onhandige algoritmen, bedenkt en drukt deze high-tech machine in een paar minuten een gepersonaliseerd fanzine op basis van jouw hyperpersoonlijke gegevens.

Daarnaast is ***Été Carbone*** ook een evenement gewijd aan micro-publishing. ***Été Carbone*** vindt plaats van 9 juli tot 21 augustus. ***Le Maxi kiosque***, een grote boekhandel van fanzines en zelfgepubliceerde boeken, kun je ontdekken in galerij V2 in de Vecteur, Rue de Marcinelle 30.

LETTRES DE MISARCHIE CHARLEROI-CHICOUTIMI

GRANDE HALLE

ORIGINES

Tentoonstelling *Lettres de misarchie. Charleroi-Chicoutimi* is het resultaat van een eerste cyclus van artistieke residentie-uitwisselingen in BPS22, onder toezicht van CALQ (Conseil des arts et des lettres du Québec), tussen BPS22 en het BANG Art Centre, in Chicoutimi (Canada).

In 2016 ondertekenden deze drie instellingen een wederzijds residentieel partnerschap: gedurende drie jaar verbleef jaarlijks een Franstalige Belgische kunstenaar in residentie bij BANG voor artistiek onderzoek; terwijl een kunstenaar uit Québec werd uitgenodigd om in Charleroi te resideren, voor een gelijkaardig verblijf. Aan het eind van de eerste cyclus heeft het enthousiasme van de kunstenaars en de verschillende betrokken partners de protagonisten ertoe aangezet de uitwisseling te verlengen, maar dan voor een cyclus van vier jaar (2020- 2023) met verblijven van drie maanden, die werden uitgesteld vanwege de pandemie. Normaal gezien worden die in het najaar hervat met de kunstenaars Magali Baribeau-Marchand (1984, Alma) en Pauline Debrichy (1989, Sambreville).

Hoewel deze residenties gericht zijn op onderzoek en niet vereisen dat aan het eind van het verblijf een resultaat wordt gepresenteerd, bleek dat het verrichte werk, vanaf het beginstadium, de moeite was om onder de aandacht te brengen. Zo stelde BANG in 2019 de tentoonstelling *Horizons* voor, met de Franstalige Belgische kunstenaars die aan de eerste drie residenties hadden deelgenomen: Maxence Mathieu (1992, Charleroi), Philippe Braquenier (1985, Bergen) et Hélène Petite (1983, Namen). De kunstenaars uit Quebec, Marie-Andrée Pellerin (1986, Quebec), Mathieu Valade (1979, Montréal) en Sara Létourneau (1985, Saguenay), werden samengebracht in een tentoonstelling getiteld *Espace Texte Matière*, die in 2020 bij BANG werd gehouden, samen met Julien Boily (1979, Saint-Gédéon de Grandmont) en Cindy Dumais (1978, Dolbeau), twee andere kunstenaars uit de regio Saguenay, die nauw bij de uitwisselingsovereenkomst voor residenties betrokken waren. Belgische versie van volgende twee tentoonstellingen in Quebec, *Lettres de misarchie. Charleroi-Chicoutimi* werd verrijkt door enkele aanvullende interventies.

Deze tentoonstelling gaat uit van het idee dat een artistiek verblijf in het buitenland in de eerste plaats gebaseerd is op de fantasie van een land dat ontdekt moet worden, op een "elders" dat de kunstenaar zich voorstelt. Vervolgens vindt de ontmoeting plaats tussen deze gefantaseerde projecties en de uiteindelijk ter plaatse beleefde ervaring, waaruit de werken ontstaan. De partnerinstellingen stelden vast dat de verschillende werken een gemeenschappelijk verlangen vertoonden om "denkbeeldige" werelden te construeren, die ofwel verankerd waren in de werkelijkheid en adreven naar verschillende vormen van fictie, of die vanaf het begin ficties van kunstenaars waren die, tot aan de grenzen van hun bedoelingen, de werkelijkheid radicaal in twijfel trokken. In het kader van deze benadering heeft de curator van deze tentoonstelling, Pierre-Olivier Rollin, directeur van de BPS22, ook de kunstenaar Denys Tremblay (1951, Chicoutimi) uitgenodigd, een belangrijke figuur in de Canadese kunst, theoreticus, performer en beeldend kunstenaar.

LETTRES DE MISARCHIE (BRIEVEN VAN MISARCHIE)

De titel van de tentoonstelling roept twee literaire werken op. Om te beginnen de *Lettres persanes* (Perzische Brieven), een briefroman van Montesquieu, waarin de observaties van twee Perzische reizigers in Europa worden verteld (1721). Onder het mom van fictieve brieven ontwikkelt de auteur een kritiek op de westerse samenleving, gezien door de ogen van deze denkbeeldige reizigers. Vervolgens *Voyage en misarchie* van Emmanuel Dockès (2017) dat, in de vorm van het verslag van een reiziger die verdwaald is in een imaginair land, details omschrijft van een land waarvan het politieke regime misarchie is, een neologisme dat door de auteur gevormd is uit het Griekse "misos" (haat) en "archos" (macht). Tussen deze twee boeken liggen de mogelijkheden van denkbeeldige werelden, zoals die worden ontwikkeld door de kunstenaars in de tentoonstelling, die elk op hun eigen manier nieuwe mogelijkheden bieden voor de constructie van andere werelden, ver verwijderd van de hiërarchieën en machten die de onze beheersen.

De algemene scenografie legt een route op die het mogelijk maakt van het ene fictieve universum naar het andere te gaan. De verschillende werken van de kunstenaars worden gepresenteerd in specifieke thema's die ons in staat stellen elk afzonderlijk artistiek universum te begrijpen, terwijl ze binnen het conceptuele kader van de tentoonstelling worden geplaatst. De tentoonstelling is een traject langs artistieke voorstellen die, hoe fictief ze ook zijn, toch een kritische blik werpen op de wereld van vandaag. Zoals Denys Tremblay, de spilfiguur van de tentoonstelling, verwoordt: "*Voor mij vechten deze fictieve werelden, die ik perifeer noem en door kunstenaars zijn gecreëerd, tegen fake news, net als de parallelle "complot" theorieën in alle soorten en maten die dienen om onze democratieën te vernietigen.*"

JULIEN BOILY

HI ET LO (DEVANT LA FOULE)

Schilderij op doek, 2016

Deze "voyage en misarchie" opent met twee schilderijen van Julien Boily (1979, Saint-Gédéon de Grandmont, Q.) De eerste, *Hi & Lo devant la foule*, lijkt te zijn ontstaan uit de ontmoeting tussen door de computer gegenereerde beelden en zijn virtuoze bekwaamheid in het schilderen met olieverf. De kunstenaar actualiseert het thema van de natuurlijke dood door het hedendaagse voorwerpen te gebruiken: triplex platen, glazen bollen in de vorm van een oogbal waarvan de pupil gemaakt is van LED-kristallen. *Hi & Lo* verwijst naar de afkortingen die gebruikt worden voor de Engelse woorden "high" (hoog) and "low" (laag) volgens een hiërarchische rangschikking van dingen (hoge/lage cultuur, hoge en lage technologie, enz.).

PAYSAGE DE SYNTHÈSE AU LEVANT

Schilderij op doek, 2018

Het tweede schilderij, *Paysage de synthèse au levant*, in dezelfde illusionistische stijl, toont een imaginair landschap, bestaande uit met sneeuw bedekte gletsjers, zwevend in de onmetelijkheid van de nacht, verlicht door een uit het niets vallende lichtbron die hun flanken doet glinsteren; terwijl gekleurde geometrische vormen de algehele compositie verstoren en de fictie suggereren van een nieuwe harmonie van tegenstellingen.

FROOT LOOPS

Schilderij en zeefdruk op paneel, 2018

Aan de overkant hangen twee kleine panelen met de titel *Froot Loops* op een triplex structuur, waarin zeefdruk en verf door elkaar lopen en de populaire ontbijtgranen *Froot Loops* van de multinational Kellogg's worden afgebeeld. Elke kleur wordt verondersteld een fruitsmaak te hebben, maar in feite is het een synthetische smaak die voor elke kleur identiek is. Geassocieerd met bepaalde oude stijlfiguren die de illusionistische know-how van kunstenaars willen benadrukken, verschijnen granen hier als "vervalsingen" die het oog en de smaak bedriegen, net zoals de voedingsindustrie de consument bedriegt. De trompe-l'oeil wordt de onthulling van een industrieel bedrog en suggereert de noodzaak van alternatieve methoden van productie en consumptie.

MATHIEU VALADE

RORSCHACH WALL

Video, 2020

Het videowerk van Mathieu Valade (1979, Montreal, QC) is een echo van Julien Boily's *Paysage de synthèse au levant*, gezien de textuur van de vermenigvuldigde wolken lijkt overeen te komen met die van gletsjers. *Rorschach Wall*, ontstaan tijdens de residentie in BPS22, toont de beweging van wolken gefilmd in close-up. De sequentie wordt identiek weergegeven op twaalf videoschermen, die zelf symmetrisch worden gedupliceerd door spiegels die op de vloer zijn geplaatst. Een wolk is immers vormeloos, dat zich leent voor allerlei denkbeeldige projecties; het is dan ook voor de hand liggend dat de kunstenaar de wolk in verband bracht met de beroemde test die de psychoanalyticus Hermann Rorschach voorstelde om de persoonlijkheid te bepalen van patiënten die werden uitgenodigd om hun indrukken van symmetrische vlekken te beschrijven. Dit verlangen om de toeschouwer uit te nodigen de beelden die hij voorstelt te ontwikkelen of te versterken, heeft de kunstenaar de titel van "beeldhouwer van het imaginaire" opgeleverd, in die mate zelfs dat zijn werken oproepen tot denkbeeldige uitvindingen.

EXPRESSIONNISME CONCRET

Video, 2014

Deze video is het resultaat van een actie van de kunstenaar: hij bouwde uit hout de reusachtige letters van deze agressieve Engelse uitdrukking "Fuck off", die vertaald zou kunnen worden als "Rot op!" alvorens ze in brand te steken in het holst van de nacht. De vernietigende vlammen maken het mogelijk de woorden te "lezen" en zorgen er tegelijk voor dat ze geleidelijk verdwijnen. Tussen contemplatie en vandalisme roept deze video op tot actieve reflectie in plaats van passieve receptie en nodigt ons uit om de wereld, in zijn meest alledaagse elementen, te beschouwen als een uitvinding van anderen.

SARA LÉTOURNEAU

Sara Létourneau (1985, Saguenay, Q.), resident bij BPS22 in 2019, is beïnvloed door het eco-feminisme, een denkrichting die stelt dat er gelijkenissen en gemeenschappelijke oorzaken bestaan tussen systemen van overheersing en onderdrukking van vrouwen door mannen, en systemen van overexploitatie en vernietiging van de planeet door de mens. Zij maakte van haar residentie logischerwijze gebruik om met klei te werken aan de Academie voor Schone Kunsten van Charleroi, terwijl zij bijzonder betrokken raakte bij de culturele microkosmos van de stad.

LES FEUILLES MORTES

Keramiek, 2019

28 TASSES

Keramiek, 2019

Sara Létourneau heeft twee keramische installaties gecreëerd, *Les Feuilles mortes* en *28 tasses*, te zien in deze tentoonstelling. De eerste is vervaardigd uit een reeks dode bladeren in keramiek, geplaatst op een sokkel, en herinnert aan de natuurlijke cycli van het leven. Hoewel verstijfd en bevroren, zwaar en onbeweeglijk, schijnen zij bezielde te zijn door een vitale adem, alsof een lichte wind hen uit hun rotting trekt en hun leven in spanning houdt. De 28 zwarte keramische bekers worden dagelijks gevuld met een infusie van lokale planten, net als een heilig ritueel. Verwijzend naar de menstruatie, stemt het werk de menselijke cyclus af op die van de kosmos en stelt het de noodzaak aan de orde van een nieuwe harmonieuze relatie met het milieu.

LES COURTEPOINTES NOIRES

Borduurwerk op textiel, 2020

De vier patchworks van de *Courtepointes noires*, een oude term voor een gewatteerde en gevoerde beddensprei, zijn gemaakt van textielfragmenten die door de kunstenaar zijn verzameld. In een herleving van een artistieke techniek die lang uitsluitend als vrouwelijk werd beschouwd, borduurde zij een tekst gewijd aan de heks. Door recente feministische studies is deze figuur nieuw leven ingeblazen en opnieuw geëvalueerd, en heeft zij de kwaadaardige verbeelding achter zich gelaten om een nieuw vrouwelijk icoon te belichamen, bevrijd van de identiteitsopdrachten van de industriële patriarchale maatschappij en met een andere verhouding tot het milieu. Sara Létourneau heeft een tekstmanifest aan hem opgedragen dat zij op het oppervlak heeft geborduurd. Aan het eind van haar residentie gaf ze ook een lezing als performance. Haar tekst is opgenomen in het Cahier de Recherches #3, verkrijgbaar aan het onthaal van het museum.

FLUMINA

Vidéo, 2019

De video *Flumina* (meervoud van flumen: stroming, stroom, rivier in het Latijn), eveneens te bekijken in de tentoonstelling, werd opgenomen aan de oevers van Lac Saint-Jean, Quebec. Evoluerend in dit relatief ongerepte natuurlandschap improviseert de kunstenaar een ritueel waarin haar lichaam een terugkeer naar de natuur idealiseert. Blootvoets, in een eenvoudige zwarte tuniek, bedenkt zij het ritme van de wind en het stromen van de rivier als bronnen van innerlijke impulsen, totdat langzaam, verraderlijk, de in-versie van beelden, gebaren en steeds scherpere geluiden opduiken als een terugkeer naar de bronnen, een uitnodiging om opnieuw een relatie met de wereld aan te gaan, afgestemd op tellurische ritmes.

MAXENCE MATHIEU

TERRITOIRE POÉTIQUE ET PÉRIPHÉRIQUE

Territoriale Schenking van de regering van Canada aan BPS22 Museum voor Kunst van de Provincie Henegouwen Installatie, 2021

Tijdens zijn residentie bij BANG in 2017 wilde Maxence Mathieu (1992, Charleroi, B.) werkelijkheid en fictie met elkaar verwarren en de geologische realiteit van de twee regio's verstoren: hij stelde zich voor dat Québec en Wallonië officieel een geologische kern van hun respectieve ondergrond zouden uitwisselen. De geologische kern, die van de ondergrond getuigt en een beknopte geschiedenis en geografie van het land vormt, wordt gepresenteerd onder een paal en een vlag, voorzien van de geografische coördinaten waar de boring is uitgevoerd (een bosgrond die onlangs door BANG is aangekocht voor de ontwikkeling van artistieke projecten).

PORTRAIT OFFICIEL DE JÉRÔME CARON

Vertegenwoordiger van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Canada, Foto, 2021

NOUS SOMMES FAITS DU MÊME BOIS QUE NOS SONGES

Installatie, 2020.

Voorts heeft de kunstenaar tijdens zijn residentie een voorstelling bedacht die de officiële ruil van deze percelen uitbeeldt; een voorstelling waarvan hij de overblijfselen presenteert (officiële akten, vlaggen, kostuums enz.). Met deze actie doorkruist Maxence Mathieu de diplomatieke regels en verdragen van het internationaal recht die het overleg tussen de naties regelen. Hij suggereert dat de uitwisseling van grond, het symbool zelf van staatssoevereiniteit, leidt tot een nieuwe wereldorde.

PHILIPPE BRAQUENIER

Philippe Braquenier (1985, Bergen) maakte van zijn residentie bij BANG gebruik om een project te ontwikkelen onder de titel *Earth not a globe* (De aarde is geen wereldbol) en om de bewegingen te documenteren van de "Flat Earthers", een gemeenschap van mensen die ervan overtuigd zijn dat de aarde plat is.

De titel van deze serie is ontleend aan het werk van Samuel Birley Rowbotham (1816-1884), een Engelse auteur die in de tweede helft van de 19e eeuw op basis van ongefundeerde experimenten opnieuw beweerde dat de aarde een afgesloten plat vlak zou zijn met de Noordpool in het midden en een muur van ijs als buitenrand. Met de ontwikkeling van elektronische informatiedragers hebben de zogenaamde "platisten" de verspreiding van hun stellingen vergroot en vormen zij tegenwoordig een grote complotgemeenschap.

De kunstenaar heeft afbeeldingen van de "platisten" en enkele van hun pseudo-ervaringen gereproduceerd tot een uitgebreide installatie die de associaties van ideeën en deducties van deze gemeenschap blootlegt. Het illustreert hoe fictie soms de werkelijkheid kan vervangen en een gevaar kan vormen voor democratische samenlevingen. In het kader van de tentoonstelling laat de presentatie zien hoezeer het onderscheid tussen werkelijkheid en fictie een machtskwestie is, omdat het rangschikken van dingen en verhalen in de eerste of tweede categorie betekent dat aan hen al dan niet een vorm van legitieme autoriteit wordt toegekend; de rol van kunst is om deze legitieme machten in twijfel te trekken.

EARTH NOT A GLOBE

© Philippe Braquenier, met dank aan The Ravestijn Gallery (zie volgende dubbele pagina)

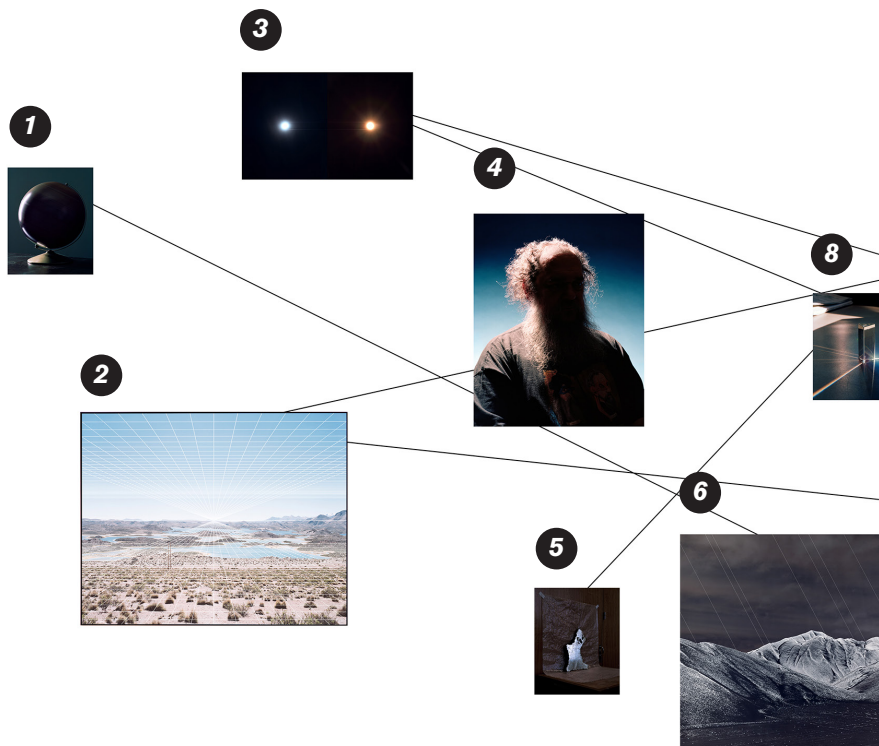
WATER ALWAYS FINDS ITS LEVEL

© Philippe Braquenier, courtesy of The Ravestijn Gallery

2020

Glas, roestvrij staal, metaal, water.

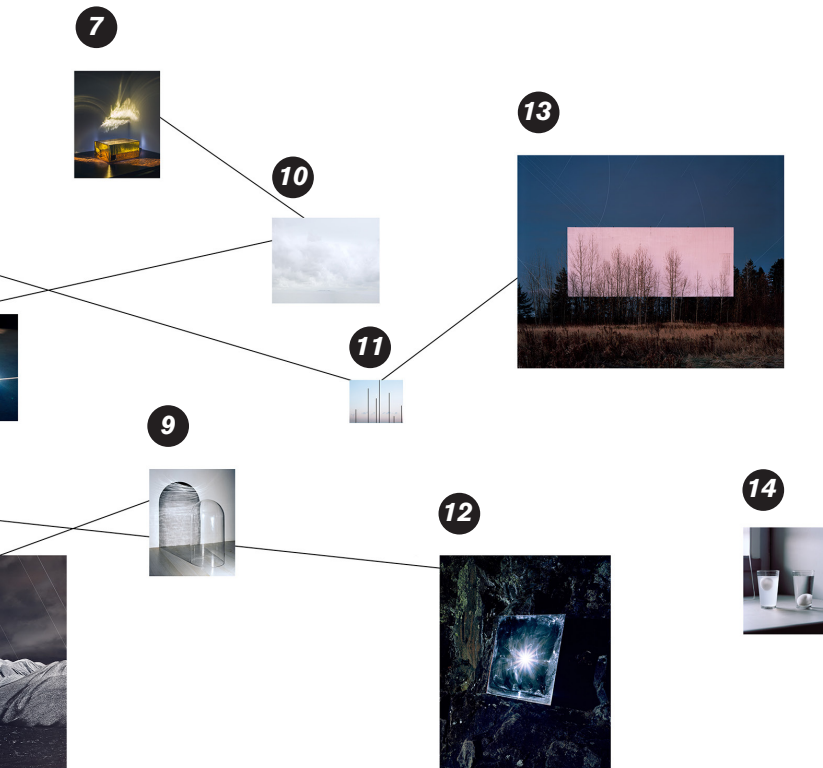

EARTH NOT A GLOBE

© Philippe Braquenier, courtesy of The Ravestijn Gallery

1. <i>Spinning globe</i> 2018 2. <i>True perspective</i> 2016 3. <i>The moon and the sun are the same size</i> 2019 4. <i>Jerry</i> 2019	5. <i>Fragment of the firmament</i> 2019 6. <i>Star trails 20° North</i> 2018 7. <i>Stratospheric box with GPS and GoPro</i> 2018 8. <i>Rainbows are reflections of the dome firmament</i> 2018

- 9. ***Southern stars rotation and sacred geometry***
2019
- 10. ***The flattest place on earth / Salar de Uyuni***
2016
- 11. ***Fading moon and two wandering stars***
2018

- 12. ***Mirror observation - 30,10 miles / 186,56ft missing curvature***
2018
- 13. ***The planes help to prove the plane***
2018
- 14. ***Buoyancy and density, gravity doesn't exist***
2018

DENYS TREMBLAY

Beeldend kunstenaar, performer en kunsttheoreticus Denys Tremblay (1951, Chicoutimi, Q.) is een bijzondere figuur in de Canadese kunst, zowel door de originaliteit van zijn acties als door de relevantie van de concepten die hij heeft bedacht. Sinds de jaren zeventig creëert hij belangrijke omgevingen, waarbij hij interactie zoekt met de sociale werkelijkheid. Zo kwam hij na de "ready-made" van Marcel Duchamp (alledaagse voorwerpen die tot kunst zijn verheven, waaronder het beroemde omgekeerde urinoir) tot de definitie van de "really-made", d.w.z. een artistieke handeling die in het leven wordt geïntroduceerd, maar die zowel als kunst (fictie) als een geleefde gebeurtenis (echt) wordt herkend. Zo heeft hij van 1983 tot 1997 een denkbeeldig personage gecreëerd en tot leven gewekt, *L'Illustre Inconnu*, onder wiens naam hij een hele reeks in de werkelijkheid verankerde officiële handelingen zou verrichten, zoals de Inhumation de *Sa Majesté l'Histoire de l'art métropolitaine*, in Parijs, of de verdediging van zijn doctoraalscriptie.

Bij deze gelegenheid definieert hij een "perifere kunst", d.w.z. hij suggereert een praktijk die bevrijd is van alle dominante "grootstedelijke" logica's en waarvan de kunstgeschiedenis een perfect voorbeeld is, omdat zij in wezen geschreven is vanuit gebeurtenissen die plaatsvonden in de grote "centra", of dat nu hoofdsteden zijn, belangrijke economische polen, westerse landen, enz. Een beschouwing die bijzonder relevant is in steden als Chicoutimi en Charleroi die, net als beide, perifeer liggen ten opzichte van de grote hoofdsteden; en die vandaag de dag een nieuwe betekenis krijgt met de terugkeer van het "grootstedelijke" naar het "perifere". Deze reflectie is bijzonder relevant in steden als Chicoutimi en Charleroi, die beide in de periferie van de grote hoofdsteden liggen, en krijgt vandaag een nieuwe betekenis door de heropleving van de artistieke praktijken van verschillende minderheden die uit de officiële kunstgeschiedenis zijn geweerd (vrouwelijke artiesten, indianen, homoseksuelen, Afro-Amerikanen, enz.)

Een andere really-made van Denys Tremblay was dat hij in 1997 door de burgers van de gemeente L'Anse-Saint-Jean officieel werd verkozen tot "Koning van Anse", onder de naam Denys le. Onder deze naam leidde hij verschillende projecten ten voordele van de artistieke ontwikkeling van de Saguenay streek. In 2000 trad hij echter officieel af, na de mislukking van een project voor beeldhouwkunst in het milieu dat hij in het bos wilde laten uitvoeren: door verschillende soorten hout op een helling te planten, wilde hij het gezicht en de hand van de heilige Johannes laten verschijnen, al naar gelang de seizoenen. Deze monumentale ecologische sculptuur, met zijn cyclische verschijning, heeft nooit het daglicht gezien. Momenteel werkt Denys Tremblay, met de steun van het BANG Centrum, aan de oprichting van een virtuele crypto-monarchie. De hier voorgestelde installatie verwijst naar de belangrijkste acties en algemene concepten van deze kunstenaar, die werkelijkheid en fictie met elkaar meesterlijk kan verweven met het oog op kritische bevraging.

MARIE-ANDRÉE PELLERIN

Tijdens haar residentie in BPS22 in 2017 begon Marie-Andrée Pellerin (1986, Quebec City, Q.) aan een nieuw geluids- en videowerk, geïnspireerd op de vrouwelijke rol van Margaret Thatcher (1925- 2013), premier van het Verenigd Koninkrijk, tijdens de jaren tachtig. Dit project, dat handelt over de stem als instrument van autoriteit en zelfs overheersing, was te zien in het oude zwembad van de Arbeidsuniversiteit van Charleroi.

UNE SEULE OREILLE GIGANTESQUE CAPABLE D'ABSORBER TOUS LES BRUITS DU MONDE (EEN GIGANTISCH OOR DAT ALLE GELUIDEN VAN DE WERELD KAN OPVANGEN)

Video 10' en geluidswerk 2' 30", 2020-2021

Dit nieuwe audiovisuele project is geïnspireerd op feministische science fiction en wordt gepresenteerd in een sculpturale constructie die doet denken aan zwembadwater. De geluidssequentie in openlucht en de video zijn geïnteresseerd in de manier waarop taal vorm geeft aan onze manier van zijn en handelen in de wereld. Bij deze taalexperimenten wordt de proefpersoon uitgenodigd om het idee van verschillende taalwerelden en de invloed daarvan op ons denken en handelen te onderzoeken. Zij nodigen uit om door middel van geluid andere werelden uit te vinden waarvan taal de oorsprong zou zijn.

CINDY DUMAIS

Cindy Dumais (1978, Dolbeau, Q.) is zowel beeldend kunstenaar als schrijfster en redactrice, en werkt met literair materiaal dat ze vertaalt in de ruimte. Haar installaties, die formele en narratieve constellaties bevatten, vertellen over de ervaring van het lichaam, zowel fysiek als psychisch, in zijn relatie tot de wereld.

ENTRETIENS : deel 1 - Vivianne Marion en Carl Alban zijn Stéfanie Tremblay en Paul Kawczak

2017-2020

ENTRETIENS is een uitgebreid project gebaseerd op een verzameling teksten uit de eerste kladversies van Frans-Canadese auteurs. In dit eerste hoofdstuk, heringedeeld in BPS22, vertolken Stéfanie Tremblay en Paul Kawczak Vivianne Marion en Carl Alban, personages uit een verhaal dat zij zelf heeft geschreven. De werken, waarvan de materialen aan het daglicht worden blootgesteld, bieden een visuele ervaring van tijd en ruimte. Op die manier geeft de installatie leven aan een fictief narratief universum, dat andere levensverhalen suggereert die in flarden achter elk element worden aangereikt. De materialen, vroegtijdig verouderd door hun blootstelling aan de zon, zullen blijven "leven" en er zullen in de loop van de tentoonstelling nieuwe fictieve lagen ontstaan.

HÉLÈNE PETITE

BLOOM

2021

Installatie

Zilverhoudende fotografie, video 3' 55''

Diaporama 3'

Het werk van Hélène Petite (1983, Namen, B.) vindt haar oorsprong in de praktijk van de analoge fotografie, waarvan zij de mogelijkheden overstijgt om duidelijke zintuiglijke verschuivingen teweeg te brengen. *Bloom*, het bloeien, vertaalt zijn fascinatie voor wat geboren wordt, wat leeft, wat altijd wordt herboren.

Waarnemingen in beboste gebieden, zoals die welke overvloedig grenzen aan de Saguenay, bieden de gelegenheid om beelden te maken van vegetatie, boomtoppen of wijnstokken. Al experimenterend met het beeld en zijn dragers, verstoort zij het begrip van de gebruikelijke referentiepunten en accentueert zij op ongevoelige wijze de droomachtige kracht van haar foto's. Het gaat niet langer om het reconstrueren van beelden die tijdens een residentie zijn genomen, maar om het construeren van een fictief universum dat geleidelijk de plaats heeft ingenomen van het reële.

Als fotografie wel eens wordt omschreven als een spiegel van de wereld, dan moet men haar soms overschrijden om een nieuwe wereld te ontdekken, rijk aan nieuwe mogelijkheden. De foto's en video's van Hélène Petite die deze *Lettres de misarchie* afronden, zijn bespiegelingen die zich richten op onze innerlijke denkbeeldige ruimte en ons uitnodigen om een zekere traagheid te ervaren.

**MERCI
FACTEUR!
(BEDANKT
POSTBODE!)
MAIL ART #3 :
METALLIC AVAU
& BEN TRIPE**

De derde tentoonstelling in haar reeks gewijd aan de Mail art in Franstalig België, brengt twee kunstenaars van verschillende generaties samen: Metallic Avau en Ben Tripe

METALLIC AVAU / ROGER AVAU

Roger Avau (Brussel, 1945), opgeleid als documentalist, begon zijn carrière als kunstcriticus voor het culturele tijdschrift *Spectacles*, waar hij aan de zijde stond van naamgenoot Roger Joret. Toen deze laatste wereldberoemd werd onder de naam Plastic Bertrand, koos Roger Avau voor het pseudoniem Metallic Avau, waaronder hij zijn graffiti signeerde; een beweging waarvan hij ook een van de pioniers in België was, al werkend met spuitbussen vanaf het midden van de jaren '70. Samen met zijn echtgenote, Violetta Wynants, publiceerden zij vervolgens *Aérosol*, het eerste fanzine (een gezamenlijke publicatie door fans van een fenomeen dat in de traditionele media afwezig is, gericht op andere fans; met andere woorden, de voorloper van blogs) gewijd aan de toen nog marginale esthetiek van graffiti.

Met een collage-achtige grafische vormgeving en teksten van verschillende inspiratiebronnen, bundelt *Aérosol* de eerste beschouwingen over wat zal uitgroeien tot Street Art. Hierbij delen zij informatie over kunst (b.v. een van de eerste interviews met Andy Warhol die, onder de sluier van frivoliteit, de houding van de kunstenaar onthult) en de kwesties van een maatschappij in volle mutatie (b.v. het verschijnen van vrije radiostations, vrijheid van meningsuiting) De publicatie besteedde ook aandacht aan postkunstenaars en hun werk. Metallic Avau, een onvermoeibare voorvechter van mail art (en graffiti), onderhoudt een briefwisseling met kunstenaars van over de hele wereld en heeft in België verschillende mail art tentoonstellingen georganiseerd. Zijn verzameling bevat enkele "pareltjes", zoals een kiezelsteen van het strand dat als vakantiekaart door een Duitse correspondent werd gestuurd, en documenten betreffende de internationale congressen voor Mail Art waaraan hij actief heeft deelgenomen.

BEN TRIPE / BENOÎT PIRET

Ben Tripe, autodidact en in het echt Benoît Piret (Charleroi 1963), houdt zich sinds de jaren tachtig bezig met collage, schilderen, muziek, schrijven en mail art. Hij was bevriend met de micro-uitgever Ghislain Olivier (1947 - 2009, oprichter van Éditions de l'Heure) en heeft samen met hem verschillende publicaties uitgegeven onder de naam Otto Rivers. Ben Tripe was ook bevriend met de kunstenaar Thierry Tillier, wiens archieven tijdens de eerste tentoonstelling van de cyclus werden gepresenteerd, en net als hij lid van de esoterische groep *Réseau 666*. In de jaren negentig vertrok Ben Tripe vanuit Europa naar Los Angeles, waar hij verschillende beroepen uitoefende, van figurant in films tot leraar Frans. Terug in België ontwikkelde hij een artistiek werk waarin persoonlijke herinneringen en sociale vooroordelen elkaar kruisen, zonder de Mail Art vaarwel te zeggen.

Ben Tripe onderhield een belangrijke correspondentie met kunstenaars uit de hele wereld, waaronder historische figuren als Ryosuke Cohen (Brain Cell) of Giovanni StraDa die, net als hij, een voorliefde voor uitwisseling deelden. In plaats van enveloppen of kaarten die getouchéerd zijn of zelfs een poststempel dragen, sturen Ben Tripe en zijn correspondenten liever verschillende documenten (collages, uitgeknipte reclame, fotokopieën, kleine voorwerpen, enz.) die een myriade van kleine stukjes vormen die opnieuw in elkaar moeten worden gezet, als de elementen van een grote planetaire puzzel. Deze ongelijksoortige enveloppen, de voorlopers van de waardevolle en nog steeds verkrijgbare collecties zoals Kart, verraden de invloed van de punkbeweging, waar fotokopieën en collages van armzalige elementen her en der bij elkaar gesprokkeld, bepalend zijn voor de visuele esthetiek.

Het museum is geopend van dinsdag tot en met zondag van 10 tot 18u.
Gesloten op maandag en op 24.12, 25.12, 31.12 en 01.01.

TARIEVEN:

6 € / senioren: 4 € / studenten en werkzoekenden: 3 € / -12 ans : gratis
Groepen van minimum 10 personen: 4 € / Gids: 50 € ou 60 € (weekend) per groep
van 15 personen.
Gratis voor scholen en verenigingen (bezoek en workshop), mits reservatie.

WEB APPLICATION beschikbaar op <http://guide.bps22.be>

 www.bps22.be

 guide.bps22.be

 facebook.com/bps22.charleroi

 [@BPS22Charleroi](https://twitter.com/BPS22Charleroi)

 [@bps22_charleroi](https://instagram.com/bps22_charleroi)

Graphic design : heureux studio

PARTNERS

BP
S²²

MUSÉE D'ART
DE LA PROVINCE
DE HAINAUT

BOULEVARD SOLVAY, 22
6000 CHARLEROI
BELGIQUE

WWW.BPS22.BE